

ЖИРИ

65. Стеријиног позорја

АЛМИР БАШОВИЋ (ПРЕДСЕДНИК ЖИРИЈА)

Рођен у Сарајеву 1971. Дипломирао, магистрирао и докторирао на Одсеку за компаративну књижевност и библиотекарство Филозофског факултета у Сарајеву, где предаје као ванредни професор. За свој педагошки и научни рад на Академији сценских умјетности у Сарајеву добио је Награду др Разија Лагумџија. Објавио је преко педесет стручних чланака и студија у различитим часописима, зборницима и књигама. Учествовао је у приређивању зборника *Драма и вријеме* (Добра књига, Сарајево 2010) и *Живош, нарашћив сјећање: проф. др. Нирман Морањак-Бамбураћ* (Филозофски факултет, Сарајево 2017). Објавио је стручне књиге о драми и позоришту *Чехов и његов простор* (Стеријино позорје, Нови Сад 2008; словеначко издање: Књижница МГЛ, Љубљана 2013) и *Маске драмској субјекцији* (Vuubook, Сарајево/Загреб 2015).

Аутор је пет позоришних комада који су превођени на десетак језика, извођени су у Сарајеву, Бечу, Брну, Београду и Скопљу. Књиге драма: *Привиђења из сребрног вијека* (Око, Сарајево 2004), *Visions de l'age d'argent / RE: Pinocchio* (Theatroom postuabundi, Париз 2008) и *Четири и њо драме* (Connectum, Сарајево 2018). За драму *Привиђења из сребреног вијека* добио је награду на Фестивалу бх драме у Зеници, а драма је у избору Европске театарске конвенције (ЕТЦ) уврштена међу 120 најбољих савремених европских комада. Добитник је награде „Кочићево перо“ 2020. године за књигу *Четири и њо драме*.

Радио је као драматург на више представа у Народном позоришту у Сарајеву, био је селектор и члан жирија на фестивалима у Јајцу, Сарајеву, Брчком и Скопљу.

Уредник је књижевног часописа *Живош*.

ЈЕЛЕНА МИЈОВИЋ

Рођена 1971. у Београду. Дипломирала драматургију на Факултету драмских уметности Београд. Радила на телевизији, писала сценарија за бројне емисије из културе, дечје ТВ серијале...

О 1996. до 2004. предавала драматургију на Катедри за драматургију ФДУ и била консултант за ТВ сценарио на Катедри за ТВ режију Академије уметности Нови Сад.

Драматуршкиња Позоришта Атеље 212 од 1999. Као драматуршкиња радила на представама у Битеф театру, Југословенском драмском позоришту, Атељеу 212, Македонском народном театру Скопље, Словенском народном гледалишту Љубљана, Градском позоришту Истанбул, Словенском народном гледалишту Марибор...

Сарадница на сценарију за филм *Балкан није мртав* редитеља Александра Поповског.

Изведени позоришни комади: *10, 9, 8...* НП Суботица, 2001, р. Ненад Гвозденовић; *Судбина и коментари*, драматизација романа Радослава Петковића, НП Београд, 2002, р. Алиса Стојановић; *Секс за њочешнике*, драматизација књиге Јасминке Петровић, МП „Душко Радовић“ Београд, 2003, р. Алиса Стојановић; *На слово на слово*, адаптација истоимене ТВ сери-

је Душка Радовића, Позориште „Бошко Буха“ Београд, 2004, р. Алиса Стојановић; *Планета специјалистета*, МП „Душко Радовић“ Београд, 2007, р. Алиса Стојановић; *Прича из вилинске шуме*, Позориштанце „Пуж“ Београд, 2008, р. Ана Здравковић; *БЛИ*, Атеље 212 Београд, 2009, р. Никола Завишић; *Где је зајак?* (*Wo ist der westen?*), Фолкстеатар, Фестивал „Go West“, Беч, 2010, р. Кристина Хомел; *Метаморфозе* (по Овидију, са Александром Поповским), ЈДП Београд, 2010, р. Александар Поповски; *Пиноккио*, Градско позориште Подгорица, 2013, р. Снежана Тришић; *12 њених жена*, НП Ниш, 2014, р. Иван Вуковић; *Ружа, увела* (по мотивима приповедака Боре Станковића), Позориште „Бора Станковић“ Врање, 2016, р. Милан Нешковић; *Хроника љаланацкој тробља* (драматизација истоименог дела Исидоре Секулић), Крушевачко позориште, 2019, р. Иван Вуковић.

ИГОР БУРИЋ

Рођен 1976. Новинар и позоришни критичар новосадског дневног листа *Дневник*. Дипломирао на Одсеку за филозофију Филозофског факултета у Новом Саду.

Још као студент писао и објављивао текстове о филозофији, теорији и критици културе, новим медијима, књижевности, музици, позоришту, филму, интердисциплинарним уметничким формама. Од 2003. пише и позоришну критику, чиме наставља велику традицију листа у којем се запослио 2002. године.

Поред рада у *Дневнику*, пише чланке, интервјуе, критике као повремено сарадник позоришних часописа *Сцена* и *Лудус*, али и за друге штампане и интернет медије.

Уређивао је часопис *Интерзоне* Фестивала актуелне музике, Билтен Фестивала професионалних позоришта Војводине, Билтен *Сџанар* Групе за концептуалне политике и Центра за нове медије kuda.org.

Модерисао разговоре у програмима Музеја савремене уметности Војводине, Фестивала професионалних позоришта Србије, Фестивала савременог позоришта *Desire* Позоришта „Деже Костолањи“ Суботица, Стеријиног позорја и Битефа.

Председавао је жиријем Фестивала професионалних позоришта Војводине, жиријем Међународне асоцијације позоришних критичара/IACT на Стеријином позорју и на сарајевском МЕСС-у.

Са Владимиром Копицлом био је коселектор 54. Стеријиног позорја.

Члан је Удружења позоришних критичара и театролога Србије.

За писање и друга професионална постигнућа је као „готово ексцесна појава међу младим новинарима у *Дневнику* и у културној рубрици“ добио годишњу награду тог листа 2004, а затим и 2017. године.

Признање ван куће у којој ради стекао је 2005. када је добио награду Фондације „Конрад Аденауер“ Новосадске новинарске школе за најбоље младе новинаре.

На 59. Стеријином позорју (2014), добио је Стеријину награду за позоришну критику „Миодраг Кујунџић“.

ЖЕЉКО ХУБАЧ

Рођен у Тузли, 1967. Одрастао у Зеници и Лесковцу. Као инжењер електротехнике и апсолвент београдског Природно-математичког факултета, уписао је Факултет драмских уметности у Београду, где је дипломирао 1996. на одсеку Драматургија.

Његови драмски комади су до сада 42 пута премијерно изведени у професионалним позориштима у Србији (Београд, Нови Сад, Ниш, Лесковац, Шабац, Ужице, Крушевац, Зрењанин, Кикинда, Косовска Митровица, Зајечар, Врање, Лазаревац), у Бугарској (Пловдив, Видин и Крџали), Хрватској (Загреб), Босни и Херцеговини (Зеница), Шведској (Стокхолм), Јапану (Токио), Руској Федерацији (Новоросијск) и репризирани више од хиљаду пута.

Представе рађене по његовим драмама биле су у селекцији више од 40 домаћих и иностраних позоришних фестивала (Стеријино позорје Нови Сад, Фестивал „Нова драма“ Санкт Петербург – програм младих европских аутора, Фестивал БиХ драме Зеница, Фестивал луткарских казалишта Ријека, Дани комедије Јагодина, ЈоакимФест

Крагујевац, Фестивал позоришта/казалишта БиХ Брчко, Фестивал професионалних позоришта Војводине, Фестивал професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“, Међународни позоришни фестивал за децу Котор, Међународни луткарски фестивал „Златна искра“ Крагујевац, Фестивал позоришта за децу „Позориште звездариште“, Фестивал позоришних представа за децу „Фестивал“, Сусрети луткарских позоришта Србије, Фестивал малих форми, Фестивал праизведби, Нушићеви дани и др.) и освојиле више од 50 награда. Представе рађене по његовим адаптацијама такође су учествовале и освајале награде на значајним фестивалима, међу којима су Град-театар Будва, Сплитско лето, Фестивал камерног театра „Ристо Шишков“ у Струмици, Фестивал црногорског театра, Интернационални театарски фестивал у Пекингу и др.

За драмске текстове Жељко Хубач је награђиван десет пута у земљи и иностранству (Награда за најбољи драмски текст на Фестивалу професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“ 1994, Награда „Бранислав Нушић“ Удружења драмских писаца Србије 1996. и 1998, Награда за најбољи текст на Фестивалу луткарских позоришта Србије 2002, Награда за најбољи комедиографски текст на Данима комедије 2004, Награда за најбољи савремени драмски текст на Сусретима позоришта/казалишта БиХ 2010. и др.) Добитник је Награде Народног позоришта Београд за уметнички и радни допринос 2010. и Октобарске награде града Лесковца, 2016.

Драме су му превођене на енглески, немачки, руски, бугарски, пољски, шведски и јапански језик. У издању КИЗ „Алтера“ и Шабачког позоришта објавио је књигу драма *Бизарно*, 2012. Аутор је већег броја реализованих телевизијских емисија, играних серијала, ТВ драма и једног дугометражног играног филма.

Писао је позоришну критику за дневни лист *Данас*. Објављивао је театролошке есеје у домаћим и иностраним часописима. Био је уредник издања Музеја позоришне уметности Србије и позоришног часописа *Театрон*, главни уредник Издавачке делатности Народног позоришта Београд и драматург Српског народног позоришта Нови Сад. Од 2014. до 2018. био је вршилац дужности директора Дrame Народног позоришта Београд. Тренутно је драматург тог позоришта.

РОБЕРТ ЛЕНАРД

Позоришни редитељ, драмски писац, драматург, уметнички руководиолац Новосадског позоришта. Рођен 1983. у Сенти, студирао хунгарологију на Филозофском факултету.

Дипломирао је 2009. мултимедијалну режију у класи Боре Драшковића и Бориса Лијешевића на Академији уметности у Новом Саду. Његова дипломска представа је била *Права природа љубави* у Позоришту „Деже Костолањи“ по савременом тексту канадског драматичара Бреда Фрејзера.

Од 2008. до 2013. ради као слободни уметник и усавршава своје знање режије као асистент различитих савремених аутора: Андраша Урбана, Оливере Ђорђевић, Боруца Шепаровића и Ласла Кесега. Режирао у Будимпешти, Бекешчаби, Позоришту „Деже Костолањи“ и Салашком позоришту.

Од 2013. је стални сарадник Новосадског позоришта, прво као уметнички сарадник, редитељ, драматург и асистент режије, а од 2016. као уметнички руководиолац те установе. Његове режије у Новосадском позоришту су: *Нојзацер кабаре*, *Пијани процес*, *Фама о бициклистима*, *Едвард II*, *Сањари* и *Кайејан Прљави Фред*.

Редовно режира на Академији уметности у Новом Саду, представа *Ловац у жици* је добитник више награда на међународним студентским фестивалима.

Пише драме, које се појављују на разним сценама Мађарске и Србије. Редован је гост на концертним извођењима мађарског националног фестивала POSZT и фестивала мађарске савремене драме DESZKA. Његову збирку драмских текстова *Скизополис* објавила је издавачка кућа „Форум“ у Новом Саду 2015. године. Дрaму *Бдиоци* је извео ансамбл Народног позоришта у Суботици у режији Ђерђа Херњака, а драму *Тешоважа* поставили су у Позоришту „Жигмонд“ Мориц у Њиређхази. Превео је и адаптирао текстове *Црни* и *Фама о бициклистима* у Новосадском позоришту.

